

Svar från Pedro Solbes Mira på kommissionens vägnar

(15 mars 2001)

Eurostat sammanställer kvartalsberäkningar över BNP i euroområdet och i de 15 medlemsstaterna tre gånger per kvartal enligt följande:

- En första beräkning görs 70 dagar efter referenskvartalets slut med en täckning på minst 75 % av BNP.
- En andra beräkning görs efter 100 dagar med en täckning på 90 %.
- En tredje beräkning görs efter 120 dagar med en täckning på 95 %.

(2001/C 187 E/209)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0139/01

från Christopher Huhne (ELDR) till kommissionen

(31 januari 2001)

Ämne: Den ekonomiska statistikens punktlighet

Med tanke på att valutamarknaden i stor utsträckning beaktar euroområdets statistik om BNP, sysselsättning och produktivitet för att värdera euron gentemot dollarn och yenen och med tanke på att euroländerna då måste konkurrera med statistiken från andra områden, kan kommissionen ange hur lång tid det går mellan den period som beaktas och offentliggörandet av uppgifter om produktionsvolymen, sysselsättningen, produktiviteten och inkomsterna i Förenta staterna, Kanada och Japan? Kan kommissionen även ange hur ofta dessa uppgifter offentliggörs?

Svar från Pedro Solbes Mira på kommissionens vägnar

(3 april 2001)

En tabell av vilken de datum framgår då Förenta staterna, Kanada och Japan offentliggör den statistik som parlamentsledamoten efterfrågar översänds direkt till parlamentsledamoten och Europaparlamentets sekretariat.

Kommissionen är medveten om den vikt valutamarknaderna fäster vid statistik över t.ex. BNP, sysselsättning och produktivitet och är därför bekymrad över det faktum att statistik från euroområdet i de flesta fall publiceras senare än motsvarande statistik i Förenta staterna, Kanada och Japan. Kommissionen har av denna anledning, tillsammans med Europeiska centralbanken, lagt fram ett förslag till handlingsplan som sedermera antagits av rådet (Ekofin). Handlingsplanen skall leda till förbättringar av insamlingen och sammanställningen av data i medlemsstaternas statistikkontor samt även hos Europeiska gemenskapernas statistikkontor (Eurostat). Dessa förbättringar kommer att göra det möjligt att snabbare offentliggöra dessa nyckeltal.

(2001/C 187 E/210)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0145/01

från Toine Manders (ELDR) och Jules Maaten (ELDR) till kommissionen

(31 januari 2001)

Ämne: Brandfarliga kläder

I en nöjeslokal i Volendam (Nederländerna) inträffade nyligen en fruktansvärd brand som kostade tio människor livet och försatte tiotals andra i livsfara eller gav dem men för livet. En av orsakerna till branden var att det där fanns farliga lättantändliga produkter, bland annat kläder. Med anledning av detta har den nederländska konfektionsindustrin meddelat att man på frivillig basis skall låta det framgå på klädernas etiketter hur pass brandfarliga de använda materialen är.

1. Skulle kommissionen kunna studera om det är möjligt och önskvärt att genom EU-lagstiftning göra det obligatoriskt inom hela EU att uppge hur pass brandfarliga kläder är, för att göra konsumenten medveten om risken?
2. Skulle kommissionen vidare kunna undersöka om det är möjligt och önskvärt att förse alla konsumentprodukter som kan vara brandfarliga med en sådan varningsetikett för konsumenten?

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(7 mars 2001)

Kläder och deras brandfarlighet omfattas inte av någon specifik gemenskapsbestämmelse. De ingår i tillämpningsområdet för rådets direktiv 92/59/EEG av den 29 juni 1992 om allmän produktsäkerhet⁽¹⁾, som fastställer en allmän säkerhetsföreskrift. I direktivet hänvisas det till europeiska standarder som om de efterlevs överensstämmer med den allmänna säkerhetsföreskriften i den nya versionen av direktivet, som för närvarande håller på att ses över.

Kommissionen gav i december 2000 Europeiska standardiseringskommittén i uppdrag att utarbeta europeiska standarder för nattlinnens brandfarlighet, eftersom tillgänglig statistik visat att kläder av denna typ är särskilt brandfarliga. Kommissionen skall nu undersöka behovet av ett nytt uppdrag gällande brandfarligheten hos andra typer av kläder. Kommissionen skall inleda samråd med medlemsstaterna och andra berörda parter, såsom konsumentorganisationer och industriförbund. Syftet är att beakta deras synpunkter på området, samt att samla fakta och statistik om olyckor som inträffat de senaste åren.

Kommissionen anser att varningsetiketter skulle kunna vara ett komplement till de tekniska lösningar som finns tillgängliga, om dessa lösningar inte till fullo eliminerar risken för brand. Finns det inga tillfredsställande tekniska lösningar att tillgå, kan standardiseringsorganet införa dessa varningsetiketter.

⁽¹⁾ EGT L 228, 11.8.1992.

(2001/C 187 E/211)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0147/01

från Vincenzo Lavarra (PSE) till kommissionen

(23 januari 2001)

Ämne: Risker i samband med förekomsten av asbest (Fibronitfabriken) i Bari

EU fäster stor betydelse vid politik för att främja en bättre livskvalitet i städerna och, i allmänhet, miljöskydd, försvar av medborgarnas hälsa och skydd för arbetstagare på arbetsplatserna.

Bari kommun avser att göra det möjligt att bebygga ett område som upptas av industrianläggningen Fibronit, numera nedlagd, bland annat på grund av de mycket höga halterna av asbest i de befintliga byggnaderna och av förekomsten av förorenande material i marken i det tidigare industriområdet.

Att riva den Fibronits tidigare industrilokaler, som ligger i centrum av staden mellan de tätbefolkade kvarteren San Pasquale och Japigia, och att därefter bebygga detta område skulle orsaka en mycket farlig spridning i miljön av asbeststoff, vilket skulle få skadliga konsekvenser för de närboendes hälsa och för de arbetstagare som skall utföra arbetena i fråga.